

DIE ISRAELITEN IN DER WÜSTE

ERSTER TEIL

1. Chor der Israeliten

Die Zunge klebt am dürren Gaum,
wir atmen kaum.
Rings um uns her ist Grab.
Gott, du erhörst des Jammers Klage nicht,
du kehrest dein Antlitz von uns ab

2. Recitativ

Erste Israelitin:

Ist dieses Abrams Gott?
Der Gott, der bei sich selbst geschworen,
das Volk, das er sich auserkoren,
nie zu vergessen, zu verlassen?
Wir schmachten, wir erblassen.
Wir haben keinen Trank
als diese Tränen, die wir weinen.
Der Herr hat Lust an unserm Untergang,
und er gedenkt nicht mehr der Seinen.

3. Arie

Erste Israelitin:

Will er, dass sein Volk verderbe?
Sind wir länger nicht sein Erbe?
Schaut er ewig, ohn Erbarmen,
auf das Leiden, das uns drückt?
Die ihr niemals, niemals wieder seufzt und weint,
erblichne Brüder,
schlummernd in des Todes Armen,
ach, wie seid ihr so beglückt!

EERSTE DEEL

Koor van de Israëlieten

De tong plakt aan het droge verhemelte;
wij ademen nauwelijks;
wij worden omringd door het graf.
God, u verhoort onze jammerklachten niet,
u wendt uw aangezicht van ons af.

Recitatief

1e Israëlitische vrouw:

Is dit de God van Abraham?
De God die bij zichzelf heeft gezworen,
het volk dat hij heeft uitverkoren,
niet te vergeten, te verlaten?
Wij versmachten, wij verbleken;
wij hebben niets anders te drinken
dan deze tranen, die wij huilen.
De Heer heeft welgevallen aan onze ondergang,
en hij denkt meer aan de zijnen.

Aria

1e Israëlitische vrouw:

Wil hij dat zijn volk in het verderven wordt gestort?
Mogen wij hem niet langer beërven?
Blijft hij voor eeuwig en zonder erbarmen kijken
naar het lijden waaronder wij gebukt gaan?
Jullie, die nooit meer zullen zuchten en huilen,
gestorven broeders,
sluimerend in de armen van de dood,
ach, hoe gelukzalig vergaat het jullie!

FIRST PART

1. Chorus of Israelites

Our mouths are parched,
we can scarcely breathe.
All around us is the grave.
God, you do not hear the complaint of woe,
you turn your face away from us.

2. Recitative

1st Israelite woman:

Is this the God of Abraham?
The God who promised
his chosen people,
never to forget, never to abandon them?
We hunger, we fade away.
We have nothing to drink
but these tears we shed.
The Lord enjoys our downfall,
and no longer remembers his own.

3. Aria

1st Israelite woman:

Does he wish his people to be ruined?
Are we no longer his heirs?
Does he watch without pity
the suffering that oppresses us?
You shall never, never again sigh and weep,
brothers in kinship,
slumbering in death's arms,
ah, how fortunate you are!

4. Accompagnement

Aaron:

Verehrt des Ew'gen Willen,
verehret den, der euch auch da noch liebt,
wenn euch sein weiser Rat betrübt!
Hört auf, hört auf, die Luft mit Klagen zu erfüllen,
wo jede größres Weh
auf eure Häupter ruft!
Hofft auf den Herrn!
Er wird den Kummer stillen, der euch verzehrt.
Sein Auge schaut mit Segen auf ein Herz,
das ganz auf ihn vertraut.

5. Arie

Aaron:

Bis hieher hat er euch gebracht,
hat euch beschützt, hat euch bewacht;
auch künftig wird sein Arm euch leiten.
Sein Wort sei eure Zuversicht.
Es mag der Sonne Glanz erbleichen,
die Erd aus ihren Banden weichen,
fest bleibt in allen Ewigkeiten,
was Gott den Sterblichen verspricht.

6. Recitativ

Zweite Israelitin:

Warum verließen wir
Ägyptens blühend Land, den Sitz des Überflusses,
und folgten Moses Rat und dir?
O, des verderblichen, des törichten Entschlusses,
wie straft uns späte Reu dafür!

7. Arie

Recitatief

Aaron:

Vereer de wil van de Eeuwige,
vereer hem, die jullie ook nog liefheeft
als zijn wijze raad jullie verdrietig maakt!
Hou op de lucht met jammerklachten te vullen,
want daarmee roepen jullie alleen nog maar meer
gejammer over jullie zelf af.
Vestig jullie hoop op de Heer!
Hij zal het leed verzachten, dat jullie uitput.
Zijn oog kijkt zegenrijk naar een hart
dat vol vertrouwen in hem is.

Aria

Aaron:

Hij heeft jullie tot hier gebracht,
heeft jullie beschermd en bewaakt;
ook in de toekomst zal zijn arm jullie leiden,
laat zijn woord jullie vertrouwen zijn.
Ook al verbleekt de glans van de zon;
en wijkt de aarde uit haar baan:
vast staat tot in alle eeuwigheid,
wat God de sterfelijken beloofd.

Recitatief

2e Israëlitische vrouw:

Waarom verlieten wij het bloeiende land van Egypte,
de zetel van de overvloed,
en volgden jouw raad en die van Mozes?
O wat een verderfelijk, dwaas besluit!
Hoezeer worden we hiervoor later gestraft door
berouw!

Aria

4. Accompanied Recitative

Aaron:

Honored be the will of the Eternal,
honored be he, who indeed still loves you,
even if his wise counsel upsets you!
Stop, stop filling the air with complaints,
which call down ever greater distress
upon you!
Place your hope in the Lord!
He will quiet the cares that beset you.
His eyes watch with care
over a heart that puts its full trust in him.

5. Aria

Aaron:

He has brought you this far,
has protected you and watched over you;
in future, too, his arm will guide you.
His word is your bond.
The sun's brightness may dim,
the earth may deviate from its path,
but what God promises to mortals
remains unshaken to eternity.

6. Recitative

2nd Israelite woman:

Why did we leave Egypt's blooming land,
the seat of abundance,
and follow you and the counsel of Moses?
Alas, for the wasteful, foolish decision,
how we are punished with regret for it, too late!

7. Aria

Zweite Israelitin:

O, bringet uns zu jenen Mauren,
von denen wir entfernet trauren,
o, bringt zu ihnen uns zurück!
Sind wir zum Leiden denn geboren?
Jetzt, da wir unser Glück verloren,
erkennen wir erst unser Glück.

8. Recitativ

Aaron:

Für euch fleht Moses stets
um neue Huld den Ew'gen an,
o, zwingt ihn nicht zum Zorn
durch eure Ungeduld.
Er naht sich uns.
Das Murren eurer Zungen
ist bis zu ihm gedrungen.

9. Symphonie

10. Recitativ

Moses:

Welch ein Geschrei tönt in mein Ohr,
tönt zu dem Thron des Herrn empor
und reizet seine Rache?

11. Chor der Israeliten

Du bist der Ursprung unsrer Not,
hast uns geführt in den Tod.
Gott schlummert, und wir hoffen nicht,
dass er zur Hülfe erwache.

12. Recitativ

2e Israëlitische vrouw:

O! Breng ons terug naar de muren,
vanwaar wij ons durfden te verwijderen,
o breng ons daarnaar terug!
Zijn wij geboren om te lijden?
Nu dat wij ons geluk verloren hebben,
zien we pas in hoe gelukkig we waren.

Recitatief

Aaron:

Voor jullie smeekt Mozes
om nieuwe genade bij de Eeuwige;
O dwing hem niet tot toorn
door jullie ongeduldigheid.
Hij komt naar ons toe.
Het morren van jullie tongen
is reeds tot hem doorgedrongen.

Symfonie

Recitatief

Mozes:

Wat is het geroep dat in mijn oren klinkt?
Welke klanken dringen door tot de troon van de Heer
en prikkelen zijn wraak?

Koor van de Israëlieten

Jij bent de oorsprong van onze ellende,
hebt ons de dood in geleid;
God sluimert nog en wij kunnen niet meer hopen,
dat hij zal ontwaken om ons te helpen,

Recitatief

2nd Israelite woman:

Oh, return us to those walls,
far from which we weep,
Oh, return us to them!
Were we thus born to suffer?
Only now, having lost our happiness,
do we recognize it.

8. Recitative

Aaron:

Moses constantly beseeches favor
for you from the Eternal,
oh, do not move him to wrath
through your impatience.
He approaches us.
The grumbling of your tongues
has reached his ears.

9. Symphony

10. Recitative

Moses:

What shrieking resounds in my ears,
rises to the throne of the Lord
and incites his vengeance?

11. Chorus of Israelites

You are the cause of our troubles,
you have led us into death.
God slumbers, and we have no hope
that he will awaken and come to our aid.

12. Recitative

Moses:

Undankbar Volk,
hast du die Werke voll Wunder schon vergessen,
die für dich dein Gott getan?
Dein Herz empöret sich kühn wider ihn,
den Gott der Stärke,
der mitleidsvoll so oft zu deinem Schutz geeilt,
auf dessen Wink die Fluten sich geteilt,
die unbenetzt dich fliehen ließen,
auf deiner Feinde Haupt
sich wieder zuzuschließen.
Du murrest wider den,
der, als der Hunger dich verzehrt,
mit Brot vom Himmel dich genährt.
Sink, sink in Demut hin,
und liebest du das Leben,
so ehre den, der dir's gegeben!
Glaub, dass sonst nichts
dein Unglück lindern kann!
Gott will dich prüfen, bet ihn an!

13. Duett

Erste Israelitin:

Umsonst sind unsre Zähren,
umsonst sind sie geflossen,
kein Trost senkt sich herab.

Zweite Israelitin:

Er will uns nicht erhören.
Sein Himmel bleibt verschlossen,
kein Trost senkt sich herab.

Erste & Zweite Israelitin:

Uns droht das offene Grab.
Laut fluchet unsre Klage

Mozes:

Ondankbaar volk,
hebben jullie de wonderen al vergeten
die jullie God voor jullie heeft verricht?
Jullie hart is onverschrokken tegen hem in opstand,
de sterke God,
die jullie zo vaak, vol mededogen, heeft geholpen,
op wiens wenken de zeebaren zich deelden,
jullie lieten vluchten zonder nat te worden,
en zich boven het hoofd van jullie vijanden
weer aaneensloten.
Jullie morren over hem
die, toen de honger jullie plaagde,
jullie gevoed heeft met brood uit de hemel.
Kniel nederig neer,
en als je het leven liefhebt,
eer dan diegene die het je heeft gegeven.
Geloof dat niets anders
je ongeluk kan verlichten;
God wil je beproeven, aanbid hem.

Duett

1e Israëlitische vrouw:

Voor niets zijn onze tranen,
voor niets zijn ze gevloeid,
geen troost daalt op ons neer.

2e Israëlitische vrouw:

Hij wil ons niet verhoren,
zijn hemel blijft gesloten,
geen troost daalt op ons neer.

1e en 2e Israëlitische vrouw:

Ons dreigt het open graf,
luid klinkt onze klagende verwensing

Moses:

Ungrateful people,
have you already forgotten the wondrous works
your God has performed for you?
Your heart rises up sharply against him,
the God of strength,
who in mercy so often hastened to your protection,
at whose sign the flood waters parted,
and let you pass untouched by any drop,
and let them close
over the heads of your enemies.
You grumble against him, who,
when hunger pursued you,
fed you with bread from heaven.
Bow down in humility,
and if you love life,
then honor him who gave it to you!
Believe, for nothing but this
can soothe your unhappiness!
God will put you to the test, pray to him!

13. Duett

1st Israelite woman:

Our tears are futile,
in vain have they flowed,
no consolation descends to us.

2nd Israelite woman:

He will not listen to us.
His heaven remains closed,
no consolation descends to us.

1st & 2nd Israelite woman:

The open grave threatens us.
Our lamentations curse

dem schrecklichsten der Tage,
der uns das Dasein gab.

14. Accompagnement

Moses:

Gott, meiner Väter Gott,
was lässest du mich sehn?
Was muß ich hören?

Tutti:

Wir vergehn.

Moses:

Bei diesem Anblick voll Verderben
vergisst mein Herz,
dass ihr Geschrei verbrechen sei,
Gott, wider dich.

Tutti:

Wir sterben.

Moses:

Allmächtiger, verzeih! verzeih!
Eröffne, Herr, in diesem Augenblick
die Schätze deiner Huld!

Tutti:

Entsetzliches Geschick!

Moses:

Erzürnter, willst du strafen,
lass dein Gericht, Herr, über mich ergehn,
nur schone dieser hier!

Tutti:

Es ist um uns geschehn.

over de verschrikkelijkste dag,
die wij in ons bestaan kenden.

Accompagnato

Mozes:

God van mijn vaderen, God
wat laat u mij zien?
Wat moet ik aanhoren?

Allen:

Wij vergaan, wij vergaan!

Mozes:

Bij deze aanblik vol ondergang
vergeet mijn hart,
dat hun geroep een misdrijf is
tegen u, God.

Allen:

Wij sterven, wij sterven!

Mozes:

Almachtige, vergeef ons! Vergeef ons!
Open, Heer, open in dit ogenblik
de schat van uw genade!

Allen:

Afschuwelijk, afschuwelijk lot!

Mozes:

Vertoornde, is het uw doel te bestraffen:
vonnissen dan over mij Heer.
Maar, ontzie diegenen hier!

Allen:

Het is gedaan met ons!

the most terrible of days
that being has given us.

14. Accompanied Recitative

All:

God, my father God,
what do you have me see?
What must I hear?

All:

We are passing away.

All:

At this ruinous sight
my heart forgets
that their cries ring out,
God, against you.

All:

We are dying.

Moses:

Almighty, forgive! forgive!
Lord, in this moment
reveal the riches of your grace.

All:

Horrid fate!

Moses:

Wrathful one, if you wish to punish,
let your judgment fall on me, Lord,
only spare these here!

All:

It is our doing.

15. Arie

Moses:

Gott, sieh dein Volk im Staube liegen!
O Vater der Erbarmung, merke,
merk auf mein demutsvolles Flehn,
du, der mein Hoffen nicht betriegen,
mein Bitten nicht verwerfen kann!
Lass diesen Felsen, Gott der Stärke,
die Lindrung unsrer Qual uns geben!
Herr, lass die Kinder Jakobs leben,
dich zu verehren, zu erhöh'n!
Blick, Ew'ger, uns in Gnaden an!

16. Chor

O Wunder!
Gott hat uns erhört!
Und frische Silberströme quillen aus diesem Felsen,
sie zu stillen, die Pein, die unsre Brust verzehrt.

ZWEITER TEIL

17. Recitativ

Moses:

Verdient habt ihr ihn, den Zorn des Herrn,
doch er hat euch verziehn.
Er sucht, er liebet euch,
o, wenn für seine Güte
nicht eure Brust von Dankbegierde glühte,
wärt ihr des Daseins wert?
Ihr, die ihr wider ihn empört,
im bitterm Klaggeschrei
die Weisheit seines Rats geschmähet,
ihr, deren Schmerz sein Rat in Wonne kehrt,

Aria

Mozes:

God, zie hoe uw volk in het stof bijt!
O vader vol erbarmen, merk toch,
merk mijn nederige smeekbeden op,
U, die mijn hoop niet kan bedriegen,
mijn smeken niet kan verwerpen,
Laat deze rots, sterke God,
onze smarten verlichten!
Heer, laat de kinderen van Jacob in leven,
om u te eren en hoog te prijzen;
kijk, Eeuwige, kijk naar ons in genade,

Koor van de Israëlieten

O wonder!
God heeft ons verhoord!
En frisse, zilveren stromen ontspringen aan deze rots,
om de pijn te stillen, die onze borst verteerd.

TWEEDE DEEL

Recitatief

Mozes:

Jullie hebben hem verdiend, de toorn van de Heer,
maar hij heeft jullie vergeven.
Hij zoekt jullie en heeft jullie lief:
o! als om zijn goedheid
jullie borst niet uit louter dankbaarheid zou gloeien,
zouden jullie het niet verdienen te bestaan,
jullie, die tegen hem in opstand zijn gekomen,
met bitter geklaag
de wijsheid van zijn raad hebben veracht;
jullie, van wie hij de pijn in verrukking verandert,

15. Aria

Moses:

God, see your people lying in the dust!
O God of mercy, hear,
hear my humble plea,
you, who cannot betray my hope,
who cannot reject my pleas!
Let this rock, God of strength,
give us the balm for our suffering!
Lord, let Jacob's children live
to honor you, to praise you!
Eternal one, look upon us with mercy!

16. Chorus of Israelites

O wonder!
God has heard us!
And fresh silvery streams rush from this rock,
to quiet the pain that gnaws at our breast.

SECOND PART

17. Recitative

Moses:

You have earned the wrath of the Lord,
yet he has forgiven you.
He seeks, he loves you;
oh, did your breast not burn
with gratitude for his goodness,
would you merit existence?
You, who rage against him
in bitter cries of lament,
revile the wisdom of his counsel;
you, whose pain his counsel changes to joy,

o, betet, betet, betet den Gott der Gnaden an,
ihn, der mein Flehn erhört.

18. Arie – Tutti

Moses:

Gott Israels,
empfangen im jauchzenden Gesange
der Herzen heißen Dank!

Erste Israelitin:

Du, Gott, bist mein Vertrauen!
Wie nichtig war das Grauen,
das mich zu zittern zwang.

Tutti:

Gott Israels,
empfangen der Herzen heißen Dank!

Zweite Israelitin:

Der Herr ist mein Vertrauen,
er ließ sich gnädig schauen,
als alle Hoffnung sank.

Tutti:

Gott Israels,
empfangen der Herzen heißen Dank!

19. Recitativ

Erste Israelitin:

Wie nah war uns der Tod!
Und, o, wie wunderbar,
errettet uns durch dich
der Ewige von der Gefahr,
die über unsern Häuptern war!

o aanbidt de genadige God,
hij die mijn smeekbeden verhoort.

Aria – Tutti

Mozes

God van Israël,
ontvang met juichend gezang
de warme dank van onze harten!

1e Israëlitische vrouw:

U, God, bent mijn vertrouwen!
Hoe nietig was de dwang
die mij tot beven dwong,

Allen:

God van Israël,
ontvang de warme dank van onze harten.

2e Israëlitische vrouw:

De Heer is mijn vertrouwen,
hij toonde zijn genade,
toen alle hoop vervlogen leek.

Allen:

God van Israël,
ontvang de warme dank van onze harten.

Recitatief

1^e Israëlitische vrouw:

Hoe nabij was voor ons de dood!
En, o! Hoe wonderbaarlijk
werden wij gered door u,
de Eeuwige, van dit gevaar,
dat ons was overkomen.

oh pray, pray, pray to the God of mercy,
to him who hears my pleas.

18. Aria - Tutti

Moses:

God of Israel,
receive in joyful songs
the fervent thanks of our hearts!

1st Israelite woman:

In you, God, I trust!
How needless was the dread
that made me tremble.

All:

God of Israel,
receive the fervent thanks of our hearts!

2nd Israelite woman:

I trust in the Lord;
he deigned to be merciful,
when all hope faded.

All:

God of Israel,
receive the fervent thanks of our hearts!

19. Recitative

1st Israelite woman:

How near we were to death!
And oh, how wondrous,
the Eternal, through you saved us
from the danger
that hung over us!

Wie schlägt in unsrer Brust
das Herz von Dankbarkeit gerührt
und von der Reue Schmerz,
dass wir dem Ew'gen nicht
die Zuversicht geweiht,
die jener Huld gebühret,
mit der er uns bewacht
und unsre Schritte führet.

20. Arie

Erste Israelitin:

Vor des Mittags heißen Strahlen
senkt ihr Haupt die Blume nieder.
Kühler Tau bedeckt das Land,
und die Blume hebt sich wieder,
duftet und erfreut den Blick.
Gott sah gnädig auf die Qualen,
die sein armes Volk empfand,
und aus seiner Wunderhand
floss in unsre matten Glieder
die verlorne Kraft zurück.

21. Accompagnement

Moses:

O Freunde, Kinder, mein Gebet
hat jenes Labsal euch erfleht,
das eure Kraft verjüngt,
das Leben euch erhält.
Doch einst, vor meinen Blicken
seh ich die Zukunft aufgehellet,
einst wird für Adams sünd'ge Welt
ein anderer zum Richter flehen.
Gott wird ein gnädig Ohr

Hoezeer slaat in onze borst het hart,
geroerd uit dankbaarheid,
en van de pijn van het berouw,
dat wij de Eeuwige niet
het vertrouwen gaven,
dat passend zou zijn voor de genade,
waarmee hij over ons waakt,
en onze schreden leidt.

Aria

1^e Israëlitische vrouw:

Voor de hete stralen van de middagzon
laat de bloem zijn hoofd hangen,
koele dauw komt over het land,
en de bloem verheft zich weer,
geurt en streelt het oog.
God keek genadig naar de kwellingen,
die zijn arme volk onderging,
en vanuit zijn wonderhand
stroomde in onze slappe ledematen
de kracht terug die verloren was gegaan.

Accompagnato

Mozes:

O vrienden, kinderen, in mijn gebed
smeekte ik voor jullie om deze verkwikking,
zodat jullie kracht terugkeert,
en jullie in leven blijven.
Maar ooit, voor mijn oog
zie ik de toekomst duidelijk voor me,
zal voor de zondige wereld van Adam
een ander smeken tot de rechter.
God zal genadig luisteren

How the heart throbs in our breast,
touched by gratitude,
and by the pain of remorse
that we did not devote to the Eternal
the confidence
befitting the favor
with which he watches over
us and guides our steps.

20. Arie

1st Israelite woman:

Before the hot rays of noon
the flowers bend their heads down low.
Cool dew covers the earth,
and the blossom rises up again,
fragrant and delightful to the eye.
God looked with mercy on the suffering
his poor people endured,
and from his wondrous hand
the lost strength flowed back
into our weary limbs again.

21. Accompanied Recitative

Moses:

O friends, children, my prayer
has beseeched that refreshment
for you, that renews your strength,
and preserves your lives.
Yet one day, as if before my eyes
I see the future illumined,
one day hence, for Adam's sinful world
another one will plead before the judge.
God will bend a merciful ear

auf seine Bitten lenken
und die, für die er fleht,
mit ew'ger Wonne tränken,
die sich voll Zuversicht ihm nahn.
In ein vollkommners Kanaan,
o Freunde, werden sie auf seine Spuren gehen.
Ich bin bei euch sein schwaches Bild!
Er wird, wenn nun der Zeitenlauf erfüllt,
in sterbliche Gestalt verhüllt,
die menschliche Natur erhöhen.
Dies ist der Held, des Weibes Same,
der mit der Schlange kämpft
und ihr den Kopf zertritt.
Er kommt und bringt den Frieden mit, und Heil
und Segen ist sein Name.

22 Recitativ

zweite israelitin

Beneidenswert, die ihren Sohn ihn nennt!
O, wie das Herz in mir vor froher Regung brennt!
Den Fluch, den Evens Fall auf ihre Kinder brachte,
ruft dann des Richters Mund zurück;
die Schöpfung lächelt dann
der Menschen heiterm Blick,
wie sie in ihrem Frühling lachte.

23. Arie

Zweite Israelitin:

O selig, wem der Herr gewähret,
den Heiland, den mein Wunsch begehret,
den Göttlichen zu sehn.
Mit wonnerfüllten Tränengüssen
tief hingebeugt zu seinen Füßen
ihn dankend zu erhöh'n.

naar zijn smeken,
en zal diegenen voor wie gesmeekt wordt,
onderdompelen in eeuwige gelukzaligheid:
zij die hem vol vertrouwen naderen.
In een volkomener Kanaän,
o vrienden, zullen zij in zijn voetsporen treden.
Ik ben hier bij jullie slechts een zwakke afspiegeling!
Hij zal, als het tijdsverloop zich heeft voltrokken,
in een sterfelijke gestalte gehuld,
de menselijke soort verheffen.
Dat is de held, het zaad van de vrouw,
die vecht met de slang,
en de kop van de slang vermorzelt.
Hij komt en brengt vrede en heil
en zegen zijn zijn naam.

Recitatief

2^e Israelitische vrouw:

Benijdenswaardige die hem haar zoon mag noemen!
O, hoe brandt mijn hart in vreugdevolle verwachting!
De vloek, die de val van Eva over haar kinderen bracht
wordt dan herroepen door de rechter;
de schepping glimlacht dan
bij de heldere blik van de mens,
zoals hij lachte bij diens lente.

Aria

2^e Israelitische vrouw:

O zaligheid, als de heer ons,
de heiland zendt, die mijn wens vervult
om de goddelijke te zien,
Stromende tranen vol vreugde
diep gebogen voor zijn voeten
hem dankend te prijzen.

to his pleas
and shower with eternal bliss those
for whom he beseeches,
those who accept him in all confidence.
In a more perfect Canaan,
O friends, they will follow in his footsteps.
I am for you but his pale image!
He will, when the fullness of time arrives,
appear in mortal shape,
risen in human form.
This is the hero, the seed of woman,
who shall do battle with the serpent
and crush his head underfoot.
He comes and brings peace and salvation
and blessing is his name.

22. Recitative

2nd Israelite woman:

Enviably she who calls him her son!
Oh, how my heart burns with happy excitement!
The curse brought on her children by Eve's fall
will be called back from the judge's mouth;
creation will then beam upon
the happy glance of men,
as it smiled in its springtime.

23. Aria

2nd Israelite woman:

O blessed he whom the Lord protects,
the Savior, for whom my desire yearns,
to see the divine one.
With joyful flowing tears
bowed down low to his feet
to praise him in thanks.

24. Recitativ

Moses:

Hofft auf den Ew'gen, harret sein!
Er wird der Erde sich barmherzig zeigen,
er wird den Himmel neigen,
er wird der Menschheit Glanz erneun.

25. Chor

Verheißner Gottes,
welcher Adams Schuld vertilgen soll,
Geschenk der größten Huld,
erscheine bald, erscheine,
dass die Erde aufs neu ein Sitz des Friedens werde!
Sie seufzt nach dir, voll Inbrunst,
so wie wir nach jenen Wassern uns gesehnet,
die unsern Durst gestillt,
die unser Herz erquickt
und es mit Freud erfüllt.

26. Choral

Was der alten Väter Schar
höchster Wunsch und Sehnen war,
und was sie geprophezeit,
ist erfüllt nach Herrlichkeit.

27. Accompagnement

O Heil der Welt, du bist erschienen,
und neu erschaffen hast du sie.
Dich sangen, als du kamst,
die Seraphinen mit himmlisch hoher Melodie.
Du predigtest der grössten Weisheit Lehren
und hießest deine Jünger gehn
in alle Welt, die Völker zu bekehren

Recitatief

Mozes:

Hoop op de Eeuwige en wacht zijn komst af:
hij zal de aarde zijn barmhartigheid tonen;
hij zal de hemel doen neerdalen;
hij zal de glans van de mensheid vernieuwen.

Koor

Goddelijke belofte,
die de schuld van Adam teniet zal doen,
Geschenk van de allergrootste genade,
verschijn binnenkort, verschijn,
opdat de aarde weer een zetel van de vrede wordt!
Ze wacht zuchtend en vol vuur op u,
zoals wij verlangden naar de wateren,
die onze dorst lesten,
die ons hart verkwikten,
en het vervulden van vreugde,

Koraal

Wat de schare van de oude vaders
als hoogste wens en verlangen hadden,
en door hen werd voorspeld,
is in heerlijkheid in vervulling gegaan.

Recitatief

O heil van de wereld, u bent verschenen,
en u hebt haar opnieuw geschapen.
Voor u zongen, toen u ter wereld kwam,
de serafijnen met een hemelse, hoge melodie.
U preekte de leer van de grootste wijsheid,
en liet uw discipelen de wereld intrekken,
om de volkeren te bekeren,

24. Recitative

Moses:

Place your hope in the Eternal, wait!
He will show himself merciful to the world,
he will cause heaven to come down,
he will renew the glory of man.

25. Chorus

God's elect,
who will expunge Adam's sin,
gift of greatest favor,
appear soon, appear that the world
may once again become a place of peace!
It sighs for you, full of fervor,
as we yearn for those waters
that quench our thirst,
that enliven our heart,
and fill us with joy.

26. Chorale

The greatest wish and yearning
of our band of forefathers,
and what they prophesied,
is fulfilled according to your glory.

27. Accompanied Recitative (Tenor)

O salvation of the world, you have appeared,
and you have created the world anew.
When you came the seraphim sang
with heavenly high melody.
You foretold the teachings of the greatest wisdom
and bade your followers go throughout the world,
to mend the ways of the nations

und deinen Namen zu erhöh'n.
Es ist geschehn:
Die Wahrheit deiner Lehren
und deines Namens Ruhm erklang
vom Aufgang bis zum Niedergang;
und täglich muß dein Reich sich mehren.

28. Chor

Lass dein Wort, das uns erschallt,
mit entzückender Gewalt
tief in unsre Herzen dringen!
Lass es gute Früchte bringen,
die dein Vaterherz erfreun.
Lass uns dir, allmächt'ge Güte,
unsre Brust zum Tempel weihn!

en uw naam te verhogen.
Het is gebeurd:
de waarheid van uw lessen
en de roem van uw naam klonk
van zonsopkomst tot zonsondergang;
en dagelijks wordt uw rijk groter.

Koor

Laat uw woord dat voor ons weerklinkt,
met verukkelijke kracht
diep doordringen in onze harten;
en daar goede vruchten voortbrengen,
die uw vaderhart verheugen,
laat ons voor u, in uw almachtige goedheid,
onze borst tot tempel wijden!

Vertaling: textual - Koert Braches

and to glorify your name.
It is fulfilled:
the truth of your teachings
and the renown of your name resounded
from sunrise to sunset;
and your kingdom must increase daily.

28. Chorus

Let your word, that resounds to us
with delightful power,
pierce deep into our hearts!
Let it bear good fruit,
that will gladden your fatherly heart.
Let us, almighty Goodness, dedicate our
breast to be your temple!

Translation: Ruth B. Libbey